

sit Underhold i de sidste 3 Maanedes forinden Hjemsendelsen, eller at han i Løbet af de sidste 2 Aar forinden Hjemsendelsen har været under Fattigvæsenets Forsørgelse i Tidsrum, der sammenlagte udgjøre mindst 3 Maanedes. Naar Egteskab, hvis Egteskab ikke er endelig ophævet, leve adskilte fra hinanden, skal den Understøttelse, der ydes Hustru, vel kunne begrunde Hjemsendelse af hende, men derimod ikke af Manden.

Den, der nyder vedvarende Understøttelse i sin Forsørgelseskommune, maa ikke tage Ophold i en anden Kommune uden begge Kommuners Samtykke. Stulde dette desuagtet ske, er Opholdskommunen berettiget til at lade ham hjemsende, og de den ved saadant Ophold og Hjemsendelse paadragne Udgifter blive at erstatte af Forsørgelseskommunen med deres fulde Beløb.

§ 52. Forinden en Trængende, hjemsendes fra Opholdskommunen til den erstatningspligtige Kommune, bør sidstnævnte Kommune underrettes om, naar Hjemsendelsen finder Sted, og paa hvilken Maade den iværksættes. Hjemsendelsen skal stedse ske paa den efter Omstændighederne billigste Maade, saafremt tilfods, naar Tøjet derfor er til Hinder, paa Jernbane eller tilfods, hvilke Befordringsmaader fortrinsvis bør vælges, hvor de passende lade sig anvende, eller med Fragtvogne og deslige og ellers med leiet Befordring. — Politimestrene skulle, naar derom af Fattigvæsenet stilles Anmodning til dem, foranstalte den Trængendes Afsendelse til næste Bybstad og saa fremdeles, hvortil, om fornødent, Forskud kan ydes af Politikassen eller Kommunekassen mod Erstatning af den Fattigkommune, som har begjært Afsendelsen iværksat. Naar Afsendelsen saaledes sker ved Politimesterens Foranstaltning, beror det paa denne, om den Trængende skal hjemvises med Tvangspas, hvormed forholdes overensstemmende med Reglerne i § 57, eller om der skal medgives ham en Ledfager, hvilket derimod ordentligvis bliver at iagttage, hvor en Fattigbestyrelse uden Politiets Medlemkomst selv foranstalter Hjemsendelsen. Begjæringen til Politimesteren om at foranstalte en Trængendes Hjemsendelse skal stedse være bilagt med Gjenpart af den Skrivelse, hvorefter den Trængende erkendes for forsørgelsesberettiget paa Bestemmelsesstedet.

Til Befordring af Gods, som tilhører Trængende, der hjemsendes, kan ikke gives særlig Vogn, medmindre Saadant af den erstatningspligtige Kommune forlanges, i hvilket Tilfælde Udgiften hertil falder bemeldte Kommune til Last.

§ 53. Ved Hjemsendelsen af en Trængende bliver det at paasee, at han er forsynet med de fornødne Beklædningsgjenstande, at han ikke er besværgt med Snat eller andre smittsomme Sygdomme, samt at hans Helbredsstilstand ikke er til Hinder for, at Hjemsendelsen iværksættes.

§ 54. Modsetter den Trængende sig Hjemsendelsen, er Fattigvæsenet berettiget til at træde Politiets Bistand til dens Iværksættelse.

§ 55.

Udgifterne ved Trængendes Hjemsendelse, berunder indbefattet Udgifter til Beklædningsgjenstande og Bevogtning, blive med de i denne Paragraf samt §§ 51, 52, 56 og 57 angivne Undtagelser at afholde med en Fjerdedel af den afsendende Kommune og med tre